

— Սուրբ Եօրու թեան տաճարի գմբէթի նորակերտութիւնը վաղուց արդէն լրացած լինելով՝ ամսոյս մէջ տախտակամանները եւ իւրաքանչիւր հանուեցան, եւ այժմ՝ նուիրական վեհապալարը կը փայլի իւր ընդարձակ, լուսաւոր եւ շքեղ կերտուածով՝ ի միւլ թարութիւն բարեպաշտ ուխտաւորաց եւ ամեն քրիստոնեայ միաբանութեանց։

Ձ Ո Ւ Ա Ր Ծ Ա Լ Ի Ք

1. Սորդուն մէկը մուրացիկ աղքատի մը հարցուց թէ՛ ինչ բանով կ'ապրիս. աղքատը պատասխանեց աւնոր ըսելով թէ՛ պէտք էր հարցնելք թէ՛ ինչ բանէ կը մեռնիս, եւ տըքողէ կը պատասխանէի թէ՛ անթուութենէ։

2. Չիաւորին մէկը որ պաշարեալ քաղաքի մը պարսպին վրայ կը բնանար՝ հրանթի գնտակ մը եկաւ անոր գլուխը տարաւ. ուրիշ զինուոր մ'ալ եղաւ ծը տեսնելով պոռաց՝ ո՞հ, ընկերս երբ որ արթննայ ինք զինքը առանց գլխու տեսնելով պիտի զարմանայ։

3. Վող մի գիշեր ատեն պատուհանէն աղքատ մարդու մը սենեակը մտաւ, եւ անկէ բան մը յափշտակելու համար սկսաւ ձեռքը խարխափել. աղքատը որ չէր քնանար, ըսաւ անոր. բարեկամ, գիշեր ատեն գուն այնպիսի տեղ մի կուգաս բան փնտրելու, ուր որ ես ցերեկուան ժամանակ բան մի չեմ կրէնար գտնար։

4. Սուրացիկ աղքատ մը անցաւ Լորներուն գութը աւելի շարժելու համար մտածեց որ համը ձեւանայ. լիւրտաարդ մի որ այս խաբէբան կը ճանաչէր, անտարբերութեամբ մը հարցուց անոր իւր քսակը հանելով.

քանի ժամանակէ ՚ի վեր համը ես պատասխան տուաւ համը՝ մանկութենէս ՚ի վեր։

5. Նշակերտ մի որ քանի մի գրքերու հարկաւորութիւն ունէր իւր բարեկամներուն մէկին գրեց աղաչելով անոր որ զանոնք գնէ, ստակին գումարը առիթ մը պատահած ատեն կը վճարեմ ըսելով։ Նոյն բարեկամը յանձնարարութիւնը զանց ընելով, քանի մի ժամանակէն զինի աշակերտին հանդէպելով ըսաւ, սիրելի բարեկամս կը ցաւ եւ իմ որ այն նամակը չստացայ որուն մէջ աղաչէր էիք ձեզի համար քանի մի գրքեր գնելու։

6. Կասկանացի զինուոր մը պաշտօնակալէն իւր թոշակը կը խնդրէր, խիստ հարկաւորութիւն ունիւմ ըսելով, ուրովհետեւ կը մեռնիմ անթուութենէս։ Պաշտօնակալը անոր կարմրափայլ դէմքը տեսնելով ըսաւ թէ՛ կերպարանքդ սուտ կը հանէ գբեղ. մի խաբէք տէր իմ, կրկնեց զինուորը, դէմքը իմն չէ, այլ պանդոկապետին է, որ երկար ժամանակէ ՚ի վեր ինձ փոխ տուած է։

7. Օգրապէտ մի պատերազմի մէջ իրեն մէկ ոտքը կորսնցունելով անոր տեղ ուրիշ փայտէ ոտք մի շինել տրուած էր կատարեալ բնականին պէս։ Նշտենէ մը վերջը հրանթի գնտակ մը եկաւ անոր փայտէ ոտքը տարաւ. զօրապետին բողբոլիքը կայնողէրը սղաւան պողաւ. շուտ վերաբոյժը բերել տուէք, չէ՛ բարեկամներու, հանդարտութեամբ մը պատասխանեց անոնց, հիւսնը (տիւլկէր) բերել տուէք։

(Պիպի շարունակութիւն)։